

1855-01-31

AFSENDER

Constantin Hansen

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Rom

Omtalte personer:
H. N. Clausen
N. F. S. Grundtvig
Constantin Hansen
N.L. Høyen
Orla Lehmann
Wilhelm Marstrand
Ada Monrad
D.G. Monrad
Georgia Skovgaard
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 11 nr. 33 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Constantin Hansen skriver om den kolde vinter i København, om politik og om kunstakademiet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 11, nr 33

Signore P. Skovgaard.

Pittore danese.

Café gréco.

Roma.

Franco front:

Kiøbenh: 31 Januar 1855.

Kjære Skovgaard!

Det kan nok ikke nytte at vente paa
Aanden, den er maaske frosset inde, da det fryser 12 Grader her. Det er
saa glat at alle [?] [? Bekjendtere) ere faldne og i Søndags Aftes faldt jeg
selv, saaledes at medlidende Medmennesker samlede mig op tilligemed
min Hat. Jeg fik et slemt Ribbensstød, som endnu smerter mig meget. Jeg
gad gjerne vide om De ogsaa anser mig og O: Lehman for at være ikke
ganske kloge, fordi han har bestilt hos mig Ægers Gjæstebud til 2000? og
jeg paataget mig det? Jeg har krympet mig længe nok; men efter nu at
have begyndt for Alvor begynder Modet at komme. Blot det ikke vil gaae
igjen under Arbeidet. Billedet bliver 3 [?]. 3 Qr bredt. Æmnet og
Situationen ere jo ypperlige og hvorfor skulde man ikke [?] male dette,
som et andet Sujet der forlanges, naar man nu engang ikke er til for andet
end at male i denne Verden? [? Tænk], jeg tager mig sammen og tager fat
og tegner hver Dag Modelstudier. Det er sandt Mangetak for Deres og
Georgias Brev, der var saa meget godt Humeur i. Det gaar mig som Dem
at mine til høitidelige Leiligheder passende Lykønskninger blive altid
forgjemte. Dog vil jeg alligevel endnu ønske Dem et rigtig godt Nytaar. Vi
glæde os naturligvis overordentligt over at De i alfald for det første
kommer til at boe os saa nær. De har maaske rent glemt hvor særdeles
vanskeligt det er at faae en god Bolig overhovedet og navnlig en
Malerbolig i Kiøbenhavn. De maae ikke sammenligne Albæks Gaard med
Palazzo Farnese, Colomna eller Slight. (er det ikke en pragtfuld Sal den i
Palazzo Colomna? Jeg vilde ønske jeg havde en Tegning deraf). - 1ste
Febr: Med Smerte i Siden venter jeg paa min Model til Thor og benytter
Tiden til dette Skriveri endskjønt Skriveaanden endnu ikke er kommet
over mig. Maaske den er blevet stødt da jeg faldt. Vor lille Signe kan nu

gaae Dem imøde naar De kommer hjem. Hun staar nu i Malestuedøren og gjør sig al Umage for at bortdrage mig fra brevet. Sigurd og Christian løbe hostende omkring. FASTER er hos Hammerichs, som nu have faaet den ny Bronzelampe efter et Motiv i Sta Maria del Popolo. – Løwener har faaet et stort Maleri af Simonsen med Arabere, men nu vil han indskrænke sig og gik derfor fra Bestillingen paa |mine| Morraspillere. Jeg tror ellers at Danneskiold har Lyst dertil. – Rump og Marinemaler Larsen have været saa enfoldige at ville [?] af Akademiet og Akademiet

-2-

har til Gjengjæld været saa uforskammet at forkaste dem, efter at det nylig har optaget til Medlem Portraitm: Schjøtt, den unge Nebelong, Rhode etc: etc: Noget kjæltringagtigere Samfund end Akademiet gives næppe. – Rump og Larsen have i flere Kunstneres Navn været hos mig for at faae mig til Sekretair med et Andragende til Ministeriet om Indførelse af et strængere Udvalg af Malerier til Udstillingen. Meningen er at alle de 3, 4 eller 5 sidste Aars Udstillere skulle træde sammen for at vælge 9 af deres egen Midte til [?] og til at forestaa Opstillingen. Da jeg imidlertid troer at Sammenblandingen af den akademiske og nationale Udstilling vil vanskeliggjøre dette Forslag, saa tror jeg det eneste der er at gjøre er enten ligefrem at gjøre Fordring paa del i Indtægten af Udstillingen eller virkelig begynde om endog kun i det Smaa med at udstille paa egen Haand. – Jeg husker [?] den behagelige Følelse, medens jeg var i Rom: at være rent udenfor alt dette smaalige ærgerlige Vrøvl her hjemme. D. 3de Febr. Endnu ligger jeg den halve Dag med varme Sandposer paa Ryggen uden at det stærke Sting jeg fik ved Faldet i Søndags endnu vil give sig. Det er da ikke [?] at De tænker paa at komme hjem saa snart. Der er ingen Passage over Beltet paa Grund af Isen. Vore Vinduer ere saa tæt frosne at man ikke kan see ud og Marstrand brænder alt paa den sjette Favn. Høyens ere heller ikke komne endnu. De har vel hørt om det Søren Kjerkegaardske Røre? Biskop Martensen har paa Prædikestolen kaldt Biskop Mynster, kort efter han var død, for et Sandhedsvidne, en af den hellige Kjæde, som begyndte med Apostlene m:m:. Det har Søren K: paa en drøi Maade gjort Indsigelse imod i "Fædrelandet" Biskop h Martensen har svaret plumpt og daarligt i Berlings Tidende. Derefter fulgte en Strøm af Vrøvl, som gik uden for Sagen, fra alle Kanter, nu har Søren K. nylig atter taget Ordet i Fædrelandet for at lede Striden tilbage til det rette Punkt og [?] Biskop Martensens Canonisation af Mynster for en "fræk Uanstændighed". Alle Mynsters Beundrere falde naturligvis over S: K: som et slet Menneske der ikke vil lade de Døde i Ro. Selv Monrad fandt S.K. Angreb blandt Andet "Papistisk". Clausen indrømmede at der laae

nogen Sandhed paa Bunden, men misbilligede Maaden det var fremsat paa. Men jeg gad nok vide om det kunde nytte noget, naar man fægter for Gjennemførelsen af religiøs Strengthed, da at optræde med franske Handsker og Lorgnet eller sige at fra et vist Standpunkt kunde maaske den høiærværdige Biskop Martensen have Ret; men det kunde maaske være at han burde valgt sine Udtryk med mere Finhed etc.? Vi skulde have en S: K: i Kunsten

-3-

som kunde kæmpe for Strengtheden, som jo nu næsten ansees for Galskab det er netop Strengtheden som fattes hele vor Tid; man gaar paa Akkord med Dyden, ja, med Evigheden, forsaavidt som man troer paa den, og naar jeg foretrækker at ligge paa Ryggen i det Grønne med en Zigar i Munden og et Glas Portvinstoddy ved Siden fremfor Afholdenhed, saa er det tildels fordi jeg er en Søn af Tiden. O: Lehmann siger: "naar man sætter for mig paa den ene Side Sandheden og paa den anden en god Suppe, til at vælge imellem, saa tager jeg naturligvis Sandheden; men dersom jeg kan faae begge dele, saa tager jeg naturligvis begge Dele"! Men saadan er man; man underkaster sig maaske strængt Arbeide og Afholdenhed medens man læser til Examen; men det er kun for at faae Lov til at nyde bagefter; men ingen tænker paa at hele Livet er en Examen efter hvilken, veloverstaaet, først den rigtige Ro kommer. Dette forekommer mig at være S: K: Mening, og den kalder jeg ikke papistisk. – At Marstrands har faaet en Datter har De vel hørt; jeg synes ogsaa jeg under Marstrand en Datter, der er noget hyggeligt ved Pigebørn. Han beslutter vel ligesom Amtmand Lehman at lade sin Datter opdrage i den christelige Religion. – I Kunstforeningen er Gjæring. Forleden valgtes Prof: Clausen og Marstrand i Bestyrelsen samt Wanscher og Maler Brendstrup, til Forfærdelse for de gamle Usurpatorer. Rigsretsaktionen mod den afgaaede Minister er hævet, hvad Forordningen af 26 Juli angaar; man siger det var H: Majestæt imod. Finantsovertrædelserne haaber jeg bliver aktioneret saasnart Folkethinget har noteret Tillægsbebillingen til Finantsloven. Kulturministeren agter at gjøre Monrad til Direktør for Almueskolevæsenet, hvorom der var en heftig Debat i Thinget, som endte med Forslagets Antagelse med en lille Majoritet. Grundtvig angreb Monrad i den Anledning. I dette Øieblik kom Adda Monrad til os for at blive et Par Dage. Hun fortæller at Monrad har kjøbt en Bondegaard ved Humletofte; desuden hilser hun mange Gange. Theatret gaaer mere og mere i Vasken under Heibergs Bestyrelse. Høedt er suspenderet fordi han erklærede ikke at kunne spille Hamlet dersom Mad: Nielsen ikke tog Dronningens Rolle; men hun var syg og derfor mødte Høedt ikke til

Prøven. Denne Historie og Søren Kjerkegaards Angreb paa Martensen trøster Folk i Mangel af Efterretninger om Sebastopols Erobring. Times vedbliver at give de skrækkeligste Skildringer af den engelske Armees Tilstand, som den erklærer om kort Tid ikke at ville existere mere. Soldaterne sulte og fryse ihjel af Mangel paa Forsyning og Menzikoff siger til sine Soldater at de nu i al Mag kunne hvile dem, da Generalerne Januar, Febr og Martz ville kjæmpe for dem. Det er dog en Trøst at den hjemkomne General Lacy Evans erklærer dette for overdrevent. –

-4-

Magdalene hilser mange Gange. Det er ikke alt godt hvad der er stort og hun er meget glad ved smaae Børn; men det maae hun rigtignok tilligemed Faster sige at dersom Titian havde seet Signes Tante da vilde han have overgaaet sig selv i det Kapitel om Engletanter. Jeg har nu skrevet et stort Brev hvor der ikke er nær saa meget Humeur i, som i Georgias lille; det er ogsaa et vanskeligt Spørgsmaal at besvare om et kjedeligt Brev er bedre end slet ingen. For den som er i Rom, tror jeg dog at slet intet Brev er det værste. Følgelig sender jeg dette afsted, som det er. Sigurd lader til at blive en fiffig Bror. Han har nylig saavelsom Christian slem Hoste

-5-

og de faae imellem et Stykke Lakrits til at suge paa. I Nat hostede Sigurd stærkt og vaagnede derved, Magdalene bød ham et Stykke Lakrits, hvortil han svarede, "jo Tak! For saa har jeg 5 Stykker i Lommen"! Det er ikke fordi han ikke kan lide det, tvertimod, han vil gjerne have det. Man siger nu at noget er under Veis til Afgjørelse, naar det har lange Udsigter. De øvrige Embedsmænd berolige hermed i Kulturministeriet berolige med dette Udtryk de ulykkelige theol: Candidater som ere utaalmodige. – Jeg arbejder paa Ægersgildet, jeg bilder mig ind med samme Følelse som [? Vestmagternes] Tropper foran Sebastopol. Først er ogsaa meget til Hinder for at jeg kan faae de fornødne Klædningsstykker etc: fra Balaklava. Lev vel imidlertid. Hils Christian Winthers mange Gange. Georgia kommer jo snart, seer jeg af hendes Breve. Hun maa med Fornøielse ligge i Kabinettet paa Sofaen. Deres hengivenste Const: Hansen.

[illegible]

[illegible]

Magdalene felter mange Gaenge. Det er ikke alt godt
hvad der er skönt og fin er meget glad med smaa
Loven, men det maa sin rigtig nok lille gemt
fæstet sig at disse Titian fandt sig i Ligeledes
da mildt, som han overgaet sig selv i det Bæstet
an fæstet atter. Og for sin fæstet i det Loven
for der ikke er nok saa meget hændt i, som
i Georgias Lill, det er ogsaa et vandskæligt Dyrt
maalt at bryde an et dyrt Loven an bryde
ind i det Loven. For der som er i Rom, hvor jeg dog
at det ind i Loven an det monst. Følger sig fæstet sig det
af det, som det er. Loven Loven det at blive an fæstet
Loven. Som for det, som Christiane som fæstet

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe // Nr. 33 B

og de ~~flotte~~ saar imellum at Olufsk Lakrits til at jysk gaa.
at det folske Liard skold og maagud skold, Magdalene
Lind saar at Olufsk Lakrits, fortil far farnd, "jo tak for
jaa far jeg i Olufsk i Lommen". Det er ikke fortil far
ikke kan lide det, kvartind, far oie gjems far det.
Man siger vi at noget er under Veis til Afjörds, naar
det far lang Udflyt. at enrig. Fuldendend ~~hørlig~~ farnd
i Kultusministeriet hørlig med det Udflyt de uty. Hørlig
Ljoli. Kandidater far en utaalmede. — Hørlig ardeider
jaa Ogers gildet, jeg kilder vi ind med samme Solist
jaa Hørligmagterens Troggas faran Sebastopol.
Ljoli er ogsaa meget til hjerte far at jeg kan far de far,
naar de Odersmagter etc. far Balaklava. Ljoli med
imidlertid. Hørlig Christian Winthers mang. Gang. Georgia
Lommen jo saar, jeg at jysk Corn. Hørlig maa med Ljoli,
nørlig ligger i Rabinthet yaa Dofano. Hørlig fujimur.
Konst. Hansen.